

FEBRUARIUS GÖJEMÅNAD

Även om februari är årets kallaste månad talade man förr om att våren var på väg från norr till söder. Det har att göra med nordbons vår-längtan men också med den tidräkningsreform som genomfördes den 17 februari 1753. Omedelbart på den 17 februari det året följde 1 mars. Och vips var alla vårtecken 11 dagar för tidiga!

text o bild Göran Dalhov

Kalendarium:

2 februari, kyndelsmässodagen, ansågs vintern vara halvleden i Dalarna; "Kyndelsmässodag, får vintern ett annat lag." I Skåne skulle man ha kvar hälften av fodret och eldbrandet. När norrlänningarna väntade köld på S:t Paulus, deras mittvinterdag, trodde skåningarna på en vinterknäpp, "kyndelsmässoknuta", på sin.

15 februari, Sigfridsdagen, kallas i Västerdalarna för "lillvåren". "Om tuppen får väta näbben på Sigfrid får hästen det den vill på Vårfrudagen", hette det i Västerbotten.

22 februari, "Petter Katt", räknas i södra och mellersta Sverige som första vårdagen. Isarna murknade och blev osäkra vilket uttrycktes som att Petter Katt kastat den heta stenen i sjön.

Fastlagsöndagen betydde så stark solvärme att man kunde vänta sig långa istappar från taken; Om hönsen drack takdropp skulle sommaren ge tillräckligt med vatten i beteshagarna.

"Bondepraktikan" från 1508 var länge bondens rättesnöre. Den hjälpte bonden att förutse väder och anpassa sysslorna där-efter. På pärmen till den första svenska översättningen från 1662 stod det: "Det hela årsens lopp vill jag dig lära, varefter du skall regera."